

Erstatning for uberettiget inddragelse af førerretten (lovforslag nr. 113 b § 1, nr. 3).

Fællesudvalget for FDM og KDAK er i en skrivelse til udvalget gået ind for, at der også indføres hjemmel for at yde erstatning for ikke-økonomisk skade, svarende til, hvad der gælder bl. a. ved uberettiget anholdelse og fængsling. Udvalget har i den anledning fra ministeren modtaget en redegørelse for retsplejelovens regler om oprejsning i anledning af strafferetlig forfølgning og forholdet mellem disse regler og den foreslåede erstatningsordning vedrørende uberettiget førerbevisinddragelse. Udvalget har endvidere i et samråd med ministeren nærmere drøftet den foreslåede erstatningsordning. Ministeren har herunder oplyst, at ministeriet vil tage spørgsmålet om en revision af de almindelige regler om oprejsning i retsplejelovens kapitel 93 a op til overvejelse. Spørgsmålet, om erstatningsordningen vedrørende uberettiget førerbevisinddragelse eventuelt kan udvides til også at omfatte ikke-økonomisk skade, vil blive inddraget i disse overvejelser.

Udvalget kan herefter anbefale de af ministeren foreslåede erstatningsbestemmelser.

Spirituspåvirkede motorførere.

Spørgsmålet om ændrede regler vedrørende spirituspåvirkede motorførere har indtaget en fremtrædende plads i udvalgets drøftelser. Som nævnt i udvalgets betænkning af 15. april 1971 har alle folketingets medlemmer modtaget færdselssikkerhedskommissionens betænkning af 1969 (nr. 515/1969) vedrørende spirituspåvirkede motorførere og straffelovrådets betænkning fra november 1970 (nr. 588/1970) om samme emne. I denne sidstnævnte betænkning refereres de udtalelser fra myndigheder og organisationer, som er afgivet om færdselssikkerhedskommissionens betænkning.

Foruden disse to betænkninger har udvalget fra justitsministeren modtaget den for nylig fremkomne svenske betænkning om trafiknykterhedsbrott. Udvalget har endvidere fra ministeren modtaget et notat af marts 1971 om ændring af reglerne vedrørende spirituskørsel. Dette er optaget i betænkningen som bilag 1. Udvalget har stillet en række spørgsmål til ministeren og har under flere samråd haft indgående drøftelser

med ministeren om de foreliggende muligheder for ændringer.

Herudover har udvalget modtaget en del skriftlige eller mundtlige henvendelser fra organisationer og enkeltpersoner, bl. a. fra Landsforeningen Tryk Trafik, der går ind for promillegrænser, og fra Landsforeningen Den Personlige Friheds Værn, som går imod sådanne grænser. Endelig har professor, dr. med. Jørgen B. Dalgaard, Århus, for udvalget og en del af folketingets øvrige medlemmer forevist en schweizisk film om nogle praktiske kørselsforsøg med spiritus- og medicinpåvirkede motorførere.

Der har i udvalget været enighed om, at der — som indstillet af straffelovrådet — i forbindelse med, at man gennem øget politiindsats hæver opdagelsesrisikoen, bør søges gennemført en ændring af sanktionssystemet over for spirituspåvirkede motorførere, således at dette nærmes til det reaktionssystem, der anvendes over for andre lovovertrædere. Den nuværende ordning, hvorefter der næsten undtagelsesfrit anvendes frihedsstraf i disse sager, bør erstattes af en mere graderet sanktionsfastsættelse. Der er endvidere enighed om, at dette navnlig bør ske ved, at der fremtidig anvendes en følelig bødestraf i de mindre grove tilfælde, at der åbnes en vis mulighed for ud fra specialpræventive hensyn at anvende betinget frihedsstraf, og at der i de tilfælde, hvor der herefter fortsat bør anvendes ubetinget frihedsstraf, ved førstegangsovertrædelser, hvor der ikke foreligger særlig skærpene omstændigheder, vil kunne anvendes 14 dages hæfte i stedet for som hidtil 20 dages hæfte. Endelig har der i udvalget været enighed om, at den normale straf for at føre knallert i spirituspåvirket tilstand bør være bøde.

Udvalget kan på disse punkter henholde sig til den argumentation, der indeholdes i straffelovrådets betænkning (navnlig siderne 54-55 og 68-77), idet man i særlig grad har hæftet sig ved, at den hidtidige, meget massive og skematiske anvendelse af ubetinget frihedsstraf i disse sager tilsyneladende ikke har haft den generalpræventive betydning, der skulle begrunde det hidtidige system. Den nævnte smidiggørelse af sanktionssystemet vil derfor efter udvalgets opfattelse ikke indebære nogen tilsidesættelse af hensynet til færdselssikkerheden. Udvalget forudsætter herved, at der i overensstem-